

Kl. 10.20

Det bekræfter indtrykket af, at der er tale om et meget væsentligt bidrag til det kulturelle udbud i Danmark, men også, at der er tale om et supplement til den statslige støtte til kulturinstitutionerne, som hovedsagelig dækker institutionernes løbende driftsudgifter.

Vigtigt er det at understrege, at den endelige beslutning ligger hos de enkelte ledelser af kulturinstitutionerne. De bestemmer selv, hvordan samarbejdet med fondene skal være, og de har mulighed for at henvende sig til forskellige fonde med deres ønsker om finansiering af projekter, kunsterhvervelser, eller hvad det nu drejer sig om.

Det er nok sjældent, at det er fonden, der er opsøgende, altså henvender sig til en kulturinstitution for at donere et beløb eller et bestemt kunstværk. Det typiske er, at kulturinstitutionerne opbygger et net af kontakter til forskellige fonde og virksomhedsledelser, som de kan henvende sig til, når de har projekter eller andet, som de ønsker finansieret.

Vi må nok som vore forgængere i historien konstatere, at der er tale om bidrag, som vi nødig vil være foruden. Fondenes betydning har været og er meget stor, og regeringen har stor respekt for deres indsats, som fondene naturligvis må yde på den måde, de finder rigtigst. Det er deres penge.

Men jeg vil gerne understrege, at regeringen ikke har til hensigt at skære i niveauet for offentlige kulturudgifter, fordi private virksomheder eller fonde yder tilskud. Det er f.eks. ikke sådan, at vi, fordi en bank vælger at profilere sig ved at støtte litteraturen bl.a. ved uddeling af en årlig bogpris til en forfatter, så tænker, at så kan vi spare tilsvarende på de offentlige udgifter til litteraturområdet. Sådan er det ikke. Samlet set er der bare blevet endnu flere penge til litteraturen, der er kommet endnu større fokus på bogen, og der er blevet åbnet nogle øjne for, at der også kan være andre måder at gøre tingene på: andre udvælgelseskriterier, andre værdier, andre opfattelser af, hvad der er god kvalitet.

Ved at have flere aktører på banen opnår vi et rigere, mere varieret og mere mangfoldigt kulturliv, og det er lige præcis det, der er regeringens mål.

Det er også vigtigt, at det bliver mere synligt, hvad der klarer sig godt på markedets vilkår, og hvad der er behov for at støtte fra enten det offentlige eller det private.

Ved i højere grad at inddrage markedet som styringsmekanisme vil vi netop politisk kunne foretage nogle prioriteringer og i højere grad målrette den offentlige kulturstøtte mod det, som vi politisk synes er relevant at støtte, og som typisk ikke kan klare sig på markedets vilkår.

Mange kunstnere, kulturinstitutioner og andre aktører i kulturlivet ser en spændende udfordring i at samarbejde med virksomheder og fonde. De er begejstrede for det – specielt i den unge del af kulturverdenen. Og mange steder er der ikke tale om to adskilte verdener, kultur versus erhverv, men om, at kultur også er et erhverv, hvor der leveres kunstneriske og kulturelle ydelser på et marked. Nogle steder er samarbejdet allerede udtalt, andre steder er det under udvikling.

Regeringen støtter den fortsatte udvikling af et gensidigt berigende samarbejde mellem kulturlivet og private virksomheder og fonde til gavn for alle borgere i Danmark. Vi har sat nogle både i vandet, og vi skal have høstet nogle erfaringer. Vi vil følge udviklingen på området, og vi vil være opmærksomme på samspillet mellem den offentlige kulturstøtte og den private indsats på området.

Forhandling

Naser Khader (RV):

Private fondes og virksomheders bidrag til dansk kulturliv er på mange måder noget positivt for det danske kulturliv, men deres rolle stiller store krav og udfordringer til den offentlige kulturpolitik.

Hvert år bidrager en række store private fonde og virksomheder med tilskud og donationer til dansk kulturliv. Sammenlignet med den offentlige kulturstøtte er bidragene ganske betragtelige på flere områder.

Samtidig tyder meget på, at tilskuddene vil blive større de næste år. Flere fonde deltager aktivt, og virksomheder tilgodeses nu af de nye skatteregler.

De mange private bidrag er et gode for dansk kulturliv af flere grunde. I anerkendelse af, at der er grænser for den offentlige støtte, er de et velkomment bidrag til et bredere udbud som et led i bestræbelserne på, at kulturtilbuddene skal nå ud til flere borgere, og udtryk for, at virksomheder, organisationer og private borgere engage-